

NAPSUGÁR 12

2005. DECEMBER

GYERMEKIRODALMI LAP • XLIX. ÉVFOLYAM 566. SZÁM

Üdvözlégy, ó Jézus, kis királyunk!

ÉG SZÜLTE FÖLDET

Népköltés

Ég szülte Földet,
Föld szülte fát,
Fa szülte ágát,
Ága szülte bimbaját,
Bimbaja szülte virágját,
Virágja szülte Szent Annát,
Szent Anna szülte Máriát,
Mária szülte
Krisztus Urunkat,
A világ megváltóját!

A középkori festmény
Jézus születését meséli el.
Keresd meg az alábbi 12
részletet a képen, s ha
tudod, énekelj el az
énekeket is.

- ✱ Amott látok egy nagy fényességet,
Bizonyos isteni jelenséget...
- ✱ Betlehem, Betlehem, a te határidba
Érkezett Mária rongyos istállóba...
- ✱ Ó, Szent József, mit gondoltál,
Hogy istállót választottál...
- ✱ Jézus ágyán nincsen paplan,
megfázik a kis ártatlan...
- ✱ Az angyali seregek vígan így énekelnek...
- ✱ Csordapásztorok
midőn Betlehemben
csordát őriznek
éjjel a mezőben...
- ✱ Egy angyal, egy angyal
újságot hirdetett...
- ✱ Nagy félelemmel telik meg ő szívük...
- ✱ Pásztorok, keljünk fel,
Hamar induljunk el...
- ✱ Itt, a barmok pajtájában,
Ökör, szamár jászolában
Üdvözítő születik...
- ✱ Vigyünk neki báránykát...
- ✱ Kirje, kirje, kisdedecske,
Betlehemi hercegecske,
Ki miértünk sok jót tettél,
A pokoltól megmentettél.

LÁSZLÓ NOÉMI SZÜLETÉS

Csendes éj, csendes éj.
Nincs rigó, seregély.
Dobogás sincs sehol.
Egy öszvér bandukol.

Dombra föl, völgybe le.
Nem ringat lágy zene.
Nem zúgnak harsonák.
Cirpelés, száraz ág.

Száraz ág, kőüreg.
Ártatlan, nagy szemek.
Párolgó orrlíkok.
Hallgatag jámborak.

Hallgatag szalma-vár.
Küszöbén holdsugár.
Csillag ver fényszeget:
őrzi a kisdedet.

Vass Beáta,
Görgény-
üvegcsűr

▲ Ilyés Ákos,
Gyergyóalfalu
Zilahi Á. Réka,
Marosújvár ▲

A Megváltó születése hozzon
életünkbe új fényt, bizakodást,
szeretetet.

Áldott, boldog Karácsonyt
kíván a Napsugár!

CSEH KATALIN

KARÁCSONY ÜNNEPE

Karácsony van,
Villannak a fények:
Szemekben csillagok,
Szívekben remények,
Csöndbe göngyölt álmok,
Álomba göngyölt csöndek...
Jönnek a pásztorok,
Jönnek, egyre jönnek.
Jászol mellett barmok,
Testük friss melege,
Békésen gögicsél
Mária gyermeke.

Angyalszárny-suhanás
Bársony-éjszakában,
Sóvárgás, áhítat
Lelkünk négy sarkában.

Pelle Nóra Noémi, Arad

Pap István,
Marosújvár

Páll Andrea, Gyergyószentmiklós

Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is,
szeretet pedig nincsen énbennem, olyanná lettem,
mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

A szeretet hosszútűró, kegyes; a szeretet nem irigykedik,
a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.

Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát,
nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt.

Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal.
Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A szeretet soha el nem fogy.

(Biblia, Pál első levele)

BETLEHEMI ÁLLATOK

DÉRY TIBOR elbeszélése nyomán
írta BÁLINT TIBOR

József szájához emelte fuvoláját, és játszani kezdett rajta, hogy álomba ringassa előbb az anyát, majd a kisdedet, majd az istálló állatait. Vajon megértették-e, mi történt úrnőjükkel, akit még soha nem láttak sírni? – tűnődött.

Gyöngéden szólt a fuvola, s oly tápláló-pihentetően, hogy József maga is elálmosodott. Odakünn a karácsony-éji nagy hideg megszikráztatta az égen a csillagokat. Az édes fuvolaszótól végül elszunnyadt Mária, s Józsefnek is lecsukódott a szeme. Végigdőlt a szalmán, s a fuvola kihullott a kezéből.

A gyermek azonban még ébren volt, és mosolygott. Miért is igyekezett volna elaludni, amikor épp csak megpillantotta a világot? Szemecskéjével, fülével, orrával is tudomásul kellett vennie mindazt, amit a boldogságával már tudott. Szája fölött a saját kis lélegzete is láthatóvá vált, mert az istálló érezhetően húlni kezdett. Az ökör aggodalmasan megrázta a fejét:

– Hideg van – mondta –, meg fog fájni!

A szamár is fölneézett, bársonyos orrcimpáin át harsogva szívta be a levegőt.

– Csöndesebben! – morogta az ökör. – Még föl találsz ébreszteni!

– Hisz nem is alszik! – dünnyögte a szamár.

Ezt az ökör is tudta, hiszen egy pillanatra sem vette le a szemét a jászolról, amelyben a kisded mozdulatlanul feküdt, és csak apró, bim-bószerű ökleit rezzentette meg olykor-olykor.

– Tudom, hogy nem alszik – válaszolta –, de azért te csak maradj csendben. Mit tegyünk,

hogy meg ne fázzék?

– Keltsük fel az anyját? – kérdezte a szamár.

– Nem! – felelte az ökör, aki Máriát éppúgy szerette, mint a kisdedet. – Pihennie kell, mert egész este sírt szegény!

Mind hidegebb lett. Az istálló apró ablakán bevilágított a csillag-sütötte apró udvar. Mária egyre könnyebb lett álmában.

Az újszülött alatt a frissen leterített szalma ilatozni kezdett, mintha széna volna.

– Hát akkor mit tegyünk? – kérdezte a szamár, aki még mindig nagyon fáradt volt, és így semmi sem jutott eszébe.

Az ökör restelkedett. Nem szeretett leleményesebb lenni senkinél, de most mégsem hallgathatta el, hogy volna egy épkezláb tanácsa, amelyet más, nála okosabb is megfogadhat. Elfordította a fejét szégyenében.

– Álljunk sorjában melléje – mondta –, s melegítsük meg méltatlan testünkkel.

– Jó lesz! – helyeselt a szamár. – Te jobboldalt állsz majd, én meg baloldalt elrúgom és elmarom a hideget.

Így hát felálltak kétoldalt a jászol mellé, s az ökör nagy igyekezetében még be is görbítette a testét, hogy lábtól is jusson egy kis védő sövény a hideg ellen. Sőt, a szamár álmélkodva látta, hogy az ökör nagyokat fújtatva, lehetőleg melegíti a kisdedet. Mikor pedig észrevette, hogy a kisded lábait kezdi lehelgetni, még valami kis irigység is megmozdult benne. Csak akkor békélt meg sebzett szíve, amikor látta, hogy az ökör négyszer fúj rá mindenik lábára. No lám, gondolta, mégiscsak ostobább nálam. Még ötig sem tud számolni!

– Miért fújsz négyszer mindenik lábára? – kérdezte suttogva, hogy a gyermek meg ne hallja, mert nem akarta megszegényíteni előtte az ökröt.

– Ahány lábujj, annyiszor fújok – felelte az.

A szamár szívébe nagy szánalom költözött.

– Még egyszer fújj, van ott még egy!

Az ötödik ujjacska oly piciny volt, hogy az ökör csak most vette észre. Gyorsan ráfújta még kettőt-kettőt, hogy pótolja az elmulasztottat, a szamár pedig úgy helyezkedett el a jászol mellett, hogy farkával elhessegesse a legyeket, amelyek kettőjükéről az újszülöttre szálltak.

Nagy csend volt az istállóban, csak az ökör boldog lihegése és a szamár farkának suhogá-

sa hallatszott. József és Mária oly mélyen aludt, hogy szinte belesimult az éjszakába. A szamár végül úgy nekibátorodott, hogy egyengetni kezdte a szalmát a kised rózszínű teste alatt. Az orrával majdnem hozzáért a lábacs-kájához, de amikor restelkedve elkapta a fejét, a kised megszólalt.

Nem szólalt meg igazán, mert még csak mosolyogni és sírni tudott, az állatok mégis megértették minden szavát.

– Miért fújsz te rám? – kérdezte az ökörtől.

Sokáig hiába várt a feleltre. A barmok megdöböntek. A szamár legyet hessegető farka hirtelen megállt a levegőben, mint az alázat zászlaja, az ökör nyitva fejtett szája előtt pedig megtorpant a lehelet.

– Nos? – kérdezte a kised.

Az ökör egyik elülső patáját végighúzta a jászol előtt, és szarvával egy csöppet, alig észrevehetően megbökte a levegőt.

– Te felelj először! – súgta a szamárnak.

– Miért? – kérdezte ez.

– Mert te vagy az okosabb – mondta az ökör.

– De te erősebb vagy! – vélte a szamár.

Közben az istálló túlsó, sötét sarkából panaszos bégetés hallatszott. Oly fodros, átlátszó és ezüstsínű volt, mint egy csöpp báránypeló,

amely elszáll a hold előtt. A fekete báránka, amelyet eddig eltakart a sötétség, megnyugtatta a kised szívét, hiszen alig volt valamivel nagyobb nála.

Az ökör meg a szamár fél szemmel a kisedre sandított. Észrevették, hogy mosolyog, szelíden és csillogón, mintha még mindig a válaszukat várná. Az ökörnek megeredt a nyelve.

– Azért lehelek rád, hogy oly erős légy, mint amilyen én vagyok – mondta, s letérdelt.

Térdre ereszkedett a szamár is, és így szólt: – Én pedig azért legyezlek a farkammal, hogy elkergessem a legyeket az arcodról.

A kised megértette az állatok feleletét, de nem szólt egy szót sem. Tudta, hogy körös-körül már minden elindult a szolgálatára, s a két jámbor állat mögött már az egész világ térdre ereszkedett. Csak Mária sóhajtott fel álmában, s kezével végigsimított kipirult anyai arcoskáján. A három királyok már javában nyelték a port az országúton. Toronyiránt haladtak, nyílegyenesen, amerre az égen futó, kéken világító csillag mutatta az utat.

Az ökör meg a szamár még sokáig térdepelt a kised előtt. Lám, mégiscsak megfelelünk neki – gondolták elégedetten, s fejüket a padlóra fektetve csendesen pislogtak a jászol alatt.

Ne, a fülem, Kicsijézus!

– olyan selymes, mint a cicus...

Huzigáld! Jáddzál vele! – biztatja Palócsay Zsigmond versében Jézuskát a jászol mellett megilletődött toporgó csacsi.

A **szamár** 6000 éve az ember legjobb málhásállata. Szívós, ellenálló, túri a hőséget, szárazságot. Ott, ahol a ló már nem bírja, sziklás meredeken, kietlen sivatagban, bogáncson, kórón is elteng. Észak-Afrikából származik, de szinte az egész földkerekségen találkozhatsz vele, amint kordét hűz, taposómalmot hajt, embert, csomagot cipel.

Micsoda megtiszteltetés az ökörnek, a szamárnak, hogy elsőként láthatták, leheletükkel melegíthették a közénk született Istenfiút. De a szamár vitte Máriát Betlehembe, a Szent Családot Egyiptomba, és virágvasárnap Jézus is szamárháton érkezett Jeruzsálembe.

A szamártej zsírban szegény, fehérjékben, szénhidrátban gazdag, ezért kitűnő csecsemők, betegek, öregek táplálására. Valaha a császárnők szamárfancsa tejében fürödtek, hogy szebb legyen a bőrük.

A szamár híresen makacs állat, de rajta is túltesz a szamár és a ló keresztezéséből született **öszvér**. Mégis nagyon közkedvelt, mert ereje és kitartása még csökönyösségén is túltesz.

**Csendesen kérődzik, igen jámbor fajta,
Pedig éhes borja nagyokat dőf rajta.**

Arany János

Amilyen jámbor a **tehén**, olyan dühös párja, a **bika**. Nem is tartanak belőle csak néhányat, a többi hizott **borjú**ként vágóhídra kerül, vagy kiherélve békés és igen erős igavonó **ökör** lesz belőle. A fiatal ökör a **tinó**, a fiatal tehén az **üsző**.

A szarvasmarhát 9000 éve tenyésztjük tejéért, húzáért és igavonóként, de bőrt, faggyút, zselatint, enyvet, csontlisztet is ad.

**A mai ember is
„kérődzik”.
Mit?**

Megfigyelted, hogy a tehén mélán áll és rág, pedig nem is eszik? Ilyenkor kérődzik. Felső ajkával letépi a fűvet, lenyeli, majd gombócban visszakérődzik, és alaposan megrágja.

A **magyar szürkemarha** messze földön híres. Szabadon legel a rónán, szívós, ellenálló, húsa, teje kitűnő. Hajdan a gulyások nevelték, a hajdúk hajtották Bécsbe, Nápolyba. A hajdúk nem véletlenül lettek Bocskai fejedelem vitéz katonái: tapasztalt, kemény harcosok, lovasok voltak. Csodálhatnátok őket is annyira, mint az amerikai cowboyokat – ha róluk is annyi könyv és film szólna.

A tehén is megnyalja a maga borját.

Ez a szudáni fiú már rég éhen halt volna tehenük kevéske teje nélkül.

Indiában ma 200 millió szarvasmarhát tartanak, de nem húzáért, csak tejéért és igavonásra, ugyanis szent állatként tisztelik.

A spanyolok bezzeg nem tisztelik, inkább az arénában sok ezer néző előtt hergelik és megölik a hatalmas bikákat.

Hogy hívják a „bika-birkózót”?

Beférne a kaputokon? Az afrikai tehén 1 méteres szarva közti távolság 2 méter.

Jó tejelő fríz tehén, hústermelő charolais bika, és jóévtágyú boci.

Bocisors. Ausztráliában országnyi legelőkön kóborol, a modern hizlaldákban szűk rekeszben rácson toporog, gép eteti, feji, tartja tisztán szegényt.

Ki írt verses mesét a két iciri piciri ökröcskéről, Mehemedről meg a fehér, fekete és tarka tehenekről?

Az indiai marha erős igavonó. Púpja elárulja, hogy őse a zebu volt.

Szegény **bivaly** rettentő terheket vontat, a rizsföldön tikkasztó hőségben szánt, boronál, nem sok, de tartalmaz tejet ad, s cserébe csak annyit kíván, hogy vízben, iszapban hűsülhessen. A folyami bivaly a tiszta vizet, a mocsári az iszapban, sárban dagonyázást szereti. Ti mindkettőt, ugye?

Szent György napján, kihajtáskor
Mindenkiből lehet pásztor.

Szent Mihálykor, behajtáskor
Csak az pásztor, ki elszámol.

A juhot 10.000 évvel ezelőtt háziásították.
Mára a világ szinte minden táján összesen
1100 millió juh él. Ausztráliában a legtöbb.

Mutasd be a
juhcsalád
tagjait. Csak
a nevüket.

A juhásznak jól megy dolga,
Egyik dombról a másikra
Terelgeti nyáját, fújja furulyáját.

A terelésben kitűnő pásztorku-
tyák – a magyaroknál a puli, a ko-
mondor, a kuvasz – segítenek, meg
a juhok „nyájösztöne”: szeretnek
együtt maradni.

Téli ruha, nyári ruha. A juhokat
tavasszal megnyírják, őszre ismét
kinő sűrű gyapjúruhájuk. A gyapjút
mossák, fésülik, fonják,
kötik, vagy szövik, ne-
mezelik, és sapkától
papucsig, takarótól sá-
torlapig mindent készí-
tenek belőle.

A juh, a bárány **bőréből** a
szűcsmester kucsmát, sálat,
ködmönt, subát, mellényt
varr. A **karakül** bárány feke-
te, göndör prémjét csak a
gazdagok tudják
megfizetni.

A juh **húsát** fő-
leg az arabok, az
angolok szeretik,
de a bárány ne-
künk is hagyomá-
nyos húsvéti ele-
delünk, a birka-
pörkölt pedig az
alföldi juhászok kedvence.

A juh **trágyája** termé-
kennyé teszi a földet, de ín-
séges vidéke-
ken megszá-
rítva fűtenek
is vele.

Hogy hívják
Erdélyben, hát
az Alföldön a
juhnyáj éjjeli
szálláshelyét?

“Bee, bari, fekete,
van-e puha gyapjad?”
“Van, uram, van, uram,
három zsákkal adjak?”
“Egyet a gazdámnak,
egyet asszonykának,
egyet meg a kisfiúnak,
ki itt járt vasárnap.”

Angol népköltés

Mind a **háromszázat**
megfejik? Nem kis munka,
de megéri, hiszen a magas
tápértékű juhtejből sajt, tú-
ró, orda, zsendice készül.
Ugye szereted?

Jellegzetesen magyar faj-
ta a szívós, ellenálló **racka-**
juh. Durva gyapjából készül a legjobb nemez, ami-
ből a honfoglaló magyarok jurtat, takarót, csizmát
varrtak. Sehol máshol a világon nem tenyésztik, el-
lenben 6000 éves egyptomi és mezopotámiai sumér
királysirokból előkerült a **rackakos szobra**, képe.

Kecskének rügyön jár az esze.

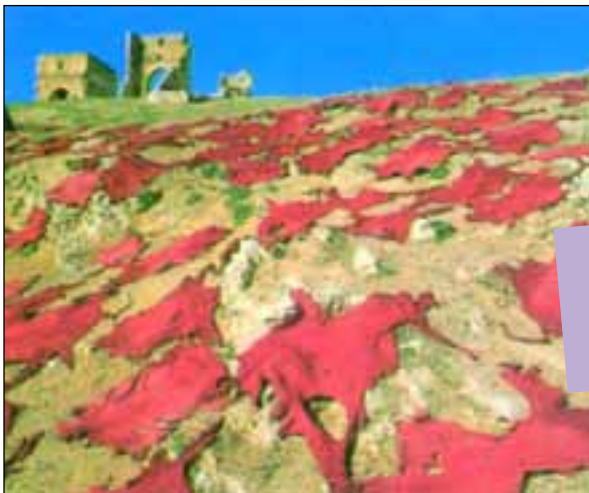
Egy kecske hegyre megy, szakála megremeg, mert mekegve ugrabugrál: mekk és egyre mekk...

Kovács András Ferenc

Patácskáin mintha túsarkú cipőben tipegne. Hihetetlen, hogy nem csúszik le a legmeredekebb sziklafalról sem. Nyájban nehezen őrizhető. A **kecskebak** és az **anyakecske** is szeret elbóklászni, de a **gidó** (**kecskeolló**, **gödölye**) egyenesen fergeteges: naphoszsztat ugrál, bakalódik.

Füvet, levelet, rügyet, ágat sőt a papírt is megeszi.

Mitől piros a domboldal? Marokkóban így szárítják a **festett kecskebőrt**. A puha kecskebőrből kesztyű, kabát, takaró, boros, vizes tömlő, könyvborító készül.

MEK-MEK

Láttatok már kis gidát? Ugye, milyen kedves, olyat ugrik, szinte száll, szárnyatlan is repdes.

S aztán hipp-hopp, kecske lesz, kinó a szakála, mintha volna önmaga öreg nagypapája.

Zelk Zoltán

A kecskét 9000 éve háziasította az ember, főleg húsa, teje, bőre, szőre miatt. Szegény ember tehene – mondja a szólás. Igénytelen, ellenálló és olcsó. Leginkább Afrikában és Ázsiában tenyésztik.

Könnyen emészthető **tejét** csecsemők táplálására, sajt és jaurt készítésére használják.

Nepál sziklás meredélyein a kecske **teherhordó**, hiszen ott a ló, a csacsi nyakát törné.

Az ázsiai **angórakecske** hosszú, főleg szőréből készül a bolyhos mohérfonal.

A **kasmíri kecske** pelyhszőreiből szövik a legfinomabb gyapjúszövetet, a kasmírt. A méregdrága kasmír kendő vékony, könnyű, mégis meleg. Marco Polo hozta elsőként Indiából Európába a 13. század végén a híres „gyűrűs kasmír sálakat”, amelyek oly finomak voltak, hogy egy gyűrűn át lehetett húzni őket.

Melyik tó partján hasonlítanak a kövek kecskekörmökre?

Ismeritek, ugye? Mi a mese tanulsága?

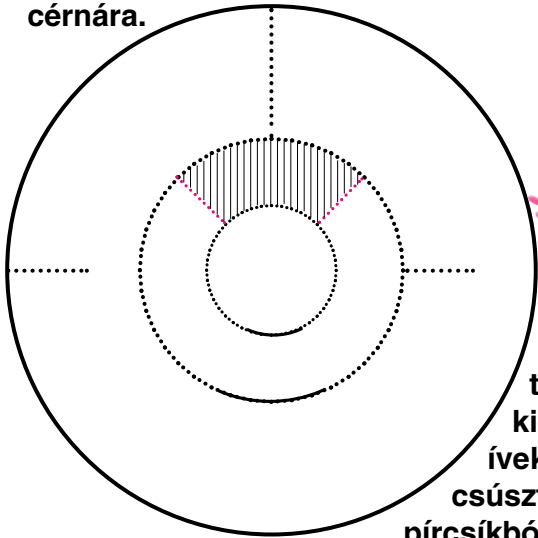

HÓFEHÉR DÍSZEK A ZÖLD FENYŐÁGRA

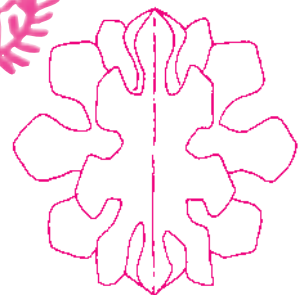
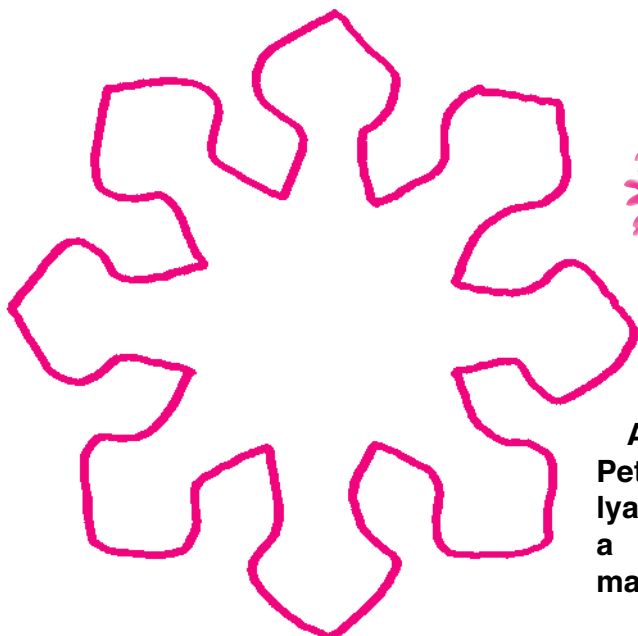

Szabj és ragassz 12-12 papírtölcsért 2 méretben. A nagy tölcseréket ragaszd egy papírkorongra, amelynek pereme ne érjen a tölcserék széléig. A rajzot követve ragaszd rájuk a kisebb tölcseréket. Fűzd cérnára.

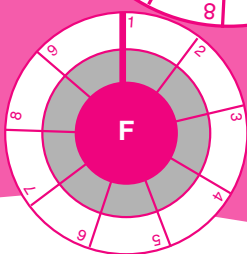
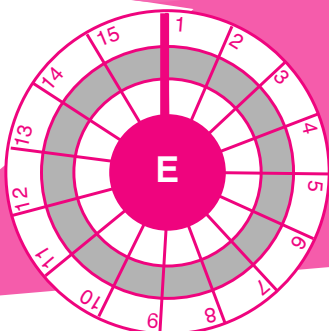
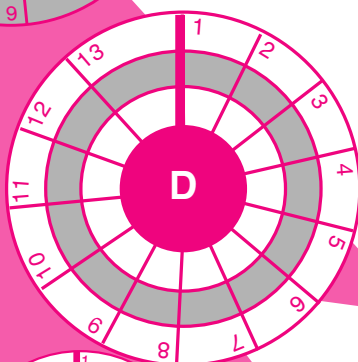
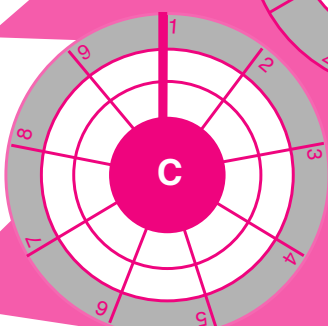
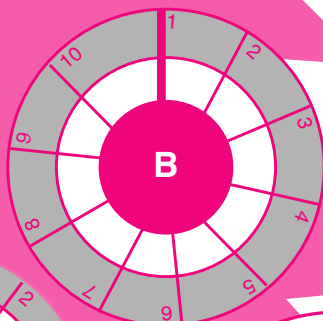
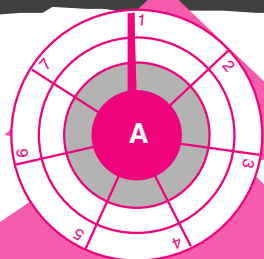
ANGYALKA

Fehér lapra rajzolj köröket a minta szerint. A szaggatott vonalak mentén vágd körbe a vastag vonalakig. A vonalkázott rész kiesik. A közepe lesz az angyalka feje, a keskenyebb körívek a karjai, a szélesebb az ingecskéje (két végét hátul csúsztasd egymásba). A haját 10 cm hosszú, 3 mm széles papírcsíkból göndörítsd golyóstoll betétre csavarva, és ragaszd a fejére. A glóriát, a pici csillagokat arany vagy ezüst papírból vágd. A széleket csipkével is szegheted. Készíts minden családtagnak egyet.

A szatmárnémeti Bălcescu-Petőfi Iskola tavalyi IV. D osztálya 3-szor másolta ezt a mintát a lapra, kivágta, összekapcsolta, kettőbe hajtotta majd szétnyitva hókristállyá varázsolta.

TALÁLD KI!

Gyönyörű gömbök díszítik a karácsonyfát. Rádásul mindegyik egy-egy ajándékot rejt. Légy figyelmes, a megfejtések a színes körökben alakulnak ki!

A gyerekek a igeragozást tanulják.

– Én ajándékozom, te ajándékozol, ő ajándékoz – sorolja a tanító néni. – Peti, mit gondolsz, milyen időben van ez?

– Hát... – gondolkozik Peti –, úgy Karácsony táján...

– Anyu, te mit kérsz Karácsonyra? – kérdi Laci és Feri.

– Két jó gyereket – válaszol az anyuka.

– Hurrá! – kiabálnak a lurkók –, akkor már négyen leszünk!

– Mit szeretnél kapni tőlem Karácsonyra – kérdi a skót a feleségét.

– Hát, nem is tudom... – bizonytalanodik az asszony.

– Na jó – szól sietve a férj –, akkor kapsz egy év gondolkodási időt.

– Remélem nem fogja szorítani az ujjadat az, amit Karácsonyra kapsz tőlem – mondja a skót a feleségének.

– Jé! – sikít örömeiben az asszony –, gyűrűt kapok!

– Hát nem éppen – mondja a férj. – Gyűszűt.

A.	7. Nem ez	D.	E.	12. Létezett
1. Egyik alapszín	8. Római 101	1. Becézett Imre	1. Kefevég!	13. Harap
2. Szántóeszköz	9. Kígyó a Dzsungel könyvében	2. Szőlőital	2. Karika	14. Földforgató kéziszerszám
3. Vágóeszköz	10. ..., a nagy varázsló	3. Becézett Ágnes	3. Kibogoz	15. Esőben álló
4. Méhek gyűjtik	C.	4. Kukac	4. Óra méri a múltát	F.
5. Kétszer három	1. Erődítmény	5. Rágunk vele	5. Menyasszony	1. Kutya
6. Alsunk benne	2. Tollforgató	6. Szaglószer	6. Tavasszal kicsirázik	2. Tolni kezd!
7. Betűvég!	3. Lárma	7. Fűszerezett	7. Húros lövéfegyvere	3. Habvég!
B.	4. Retteg	8. Egyik évszak	8. Becézett Izabella	4. Földet forgat
1. Nem rossz	5. Nyári csapadék	9. Tetőkészítő mester	9. Mely tárgyát	5. Lekvár
2. Fa része	6. Téli nyakravaló	10. Hosszú, belül lyukas henger	10. Egyik oldal	6. H!
3. Állóvíz	7. Hideg évszak	11. Eltulajdonít	11. Azon a helyen	7. Magam
4. 12 hónap	8. Lángol-e	12. Régi úrmérték		8. OOOOO!
5. Nagyobb kavics	9. Varjúbeszéd	13. Nagy, angolul		9. Téli csapadék
6. Te meg én				

Csanádi Imre versének első két sora a rejtvény színes soraiban olvasható, következő két sora pedig így hangzik: Nem is sárba, latyakba, / Ropog a hó alatta. Miután sikerült megfejtened, ne felejtsd el elküldeni a szerkesztőség címére, hogy részt vehess a sorsoláson!
a Rejtvénykirály

REJTVÉNY-
PÁLYÁZAT

VAJNÁR ILONA rejtvénye

1	A			Á				N				10	K
11					12				13				
14				15				16					R
17			18				19				20		
Y		21				22				23			
24	25				26				27				
A				É				B			É		P

VÍZSZINTES

1. A megfejtés első sora

- 11. Tévedés
- 12. Vizes föld
- 13. Nem felső
- 14. Időmérő
- 15. Vitéz
- 16. Becézett Ilona
- 17. Gól lesz belőle!
- 18. Kettő tesz ki egyet
- 19. Erre a helyre
- 20. Eles!

- 21. Létezett
- 22. Strázsája
- 23. Gyom
- 24. Tavasszal folyik a csatornákból
- 26. Kárt tesz valamiben
- 27. Tréfacsinaló

FÜGGŐLEGES

- 2. KIRÓ
- 3. Középen habar!
- 4. Rózsa András névjegye

- 5. Madárszáj
- 6. Vízparti növény
- 7. Orbán Réka névjegye
- 8. Amerikai egyetem (YALE)
- 9. Becézett Aladár
- 10. Paks széle!

11. A megfejtés második része

- 15. Testrész
- 16. Nem oda
- 18. Bádog

- 19. Pusztító
- 20. Újság
- 21. Késnek, ollónak van
- 22. Őrhegy része!
- 23. Focicsatár öröme
- 25. Ó. F.
- 26. Cipézszerző
- 27. Kicsinyítőképző

Az OKTÓBERI REJTVÉNY-PÁLYÁZAT megfejtése: *A macska farka.*
Könyvjutalmat nyertek: Balázs Zoltán, Homoróddaróc; Frlausz Evelin, Majlátfalva; Kovács Annamária, Csehétfalva; Czakó-Bancsi Andrea, Magyarléta és a vargyasi II. osztály.

NYERTÉSEK

NOVEMBERI MEGFEJTÉSEK

- 1. Az állat is, ha idegenbe kerül, hazavágyik 2. elefánt 3. papagáj 4. sas 5. bagoly 6. papagáj: 8-40; tengerimalac: 6-8; aranyhőrcsög: 2-3; akváriumi halak: 2-10; teknős: 10-50; kanári: 10-15

Egészítsd nevékké a betűoszlopokat:

É	L	Ó	A	T	É	A	N	O	D	I	Á	R	Ó	V	O					
L	G	R	N	T	Z	T	N	B	Á	L	R	S	R	E	M					
A	A	I	I	Ó	A	I	A	I	M	I	A	I	A	T	I					

LEVELEZŐ

Ebben a hónapban csak az Angyalka kapott több levelet, mint mi. Nekünk a ti rajzaitok, írásaitok voltak a legszebb karácsonyi ajándékaink. Meg is köszönjük rendre mindenkinek: a **tordai Ioan Opreș Iskola IV. D** és a **Teodor Murășanu Iskola II., III. és IV. D**; a **nagybányai Petre Dulfu Iskola III. C**; a **sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola III. B**; a **székelyudvarhelyi Tompa László Iskola III. B**; a **marosvásárhelyi George Coșbuc Gimnázium IV. C**; a **szászrégeni Augustin Maior Iskola III. B**; a **brasói Áprily Lajos Főgimnázium III. B**; a **kovásznai Orbán Balázs Iskola IV. B**; a **gyergyószentmiklósi Salamon Ernő Líceum II. A**; a **csíkszentdomokosi 1-es Iskola IV. B** osztálya; a **tasnádi III. E**; a **segesvári III. E**; a **sarmasági I., II., III., IV.**; a **nyárad-**

szeredai IV. C; a **dési III. E**; a **zabolai IV. B**; a **csátószegi III.**; a **barátosi II. és IV. osztály**; **Konnát Levente és Árpád, Kovács Kristóf**, Kovászna; **Szőcs Kriszta Flóra, Kémenes Edina**, Gyergyószentmiklós; **Kis Anna Bernadett és Kolumbán Zenge**, Sepsiszentgyörgy; **Szabó Andrea, Pataki Katalin**, Marosvásárhely; **Nagy Andrea és Bányai Bettina**, Érmihályfalva; **Ciobotar Edina Kinga**, Székelyudvarhely; **Katona Kinga, Szakács Cz. Imola**, Sepsibükszád; **Erdei Botond**, Völcsök; **Tordai Imola**, Zilah; **Moni Máté Erik**, Nagybánya; **Mészáros Imre, Vaszi András**, Borzont; **Csiszér Győző**, Csíkmenaság; **Badi Noémi**, Alsócsernáton; **Fülöp Tímea**, Gyergyócsomafalva; **Tekeres Barbara Zsanett, Péntek Helga Emese**, Egeres Gyártelep; **Nagy Noémi Mária**, Nagyvárad; **Erős Szende, Fórika Izabella**, Marosfő; **Simon Klára Krisztina**, Gyulakuta; **Vass Krisztina**, Görgényüvegcsűr; **Timár Tímea**, Csíkszentdomokos.

Októberi Napsugarunk lila válaszai: A fekete macska balszerencsét, a tarka szerencsét hoz, ha mosdik, ha feláll a szőre, ha a farkára lépnek – vendég jön, viselkedése megjósolja az időjárást, a betegséget, kéménybe, tükörbe nézették, fenekét a búbos kemencéhez dörzsölték, hogy a házhoz szokják; Hegyi út magas volt, kúszod-e? Völgyi út síkos volt, csúszod-e? A macskaszem fényvisszaverő lap. A macskaköröm az „idézőjel” és az ismétlőjel — ” —. A macska a házhoz ragaszkodik. Kacorkirály, Csizmás kandúr; macskaméz = mézga; ~gyökér = gyógynövény; ~asztal=gyermek kicsi asztala; ~ugrás = kis távolság ~zene = fülsértő, hamis zene; ~kaparás = csúnya írás; vasmacska = horgony; porcica = porgubanc; cicázik = nem veszi komolyan. **Nyertesek:** a **segesvári III. E**; a **visai III. osztály** és a **gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola III. B** osztálya.

Kedves Kisjézus!

Születésem óta elhalmoztál minden jóval, játékkal és nyálksággal. Idén mást kívánok: azt, hogy családomban mindenki egészséges legyen. Tartsunk össze szeretetben, békességben. Testvéreim járjanak haza minél többet, mert akkor nálunk ünnep van, öröm és vidámság. A szeretet erőt ad, kitartást a hétköznapihoz, a szorgalomhoz. Mi ebben vagyunk gazdagok, ettől vagyunk boldogok.

Prole Laura, Szabadka

Van egy kistestvérem, Hanának hívják, és alig múlt el négy hónapos. Imádok vele foglalkozni. A fürdéshez én szoktam levetkőztetni, és utána az általam melegített törölközővel törölgetjük.

Pap Alma, Nagyzerénd

TESTVÉREK KUCKÓJA

Nekem nincs testvérem, de szeretném, ha lenne. Játshatnék, tanulhatnék vele. Ha összevesznék, ki is békülnék. Akárhová mennék, őt is hívnam. Kint is játszhatnánk együtt, bent is, szép csendben, úgy, hogy ne zavarjuk a szüleinket. De nincs testvérem, és így rossz nekem.

Demien Andrea Tímea, Zilah

Pál Szende, Csíkdánfalva

Van három testvérem, két leány, Edina és Gréti és egy fiú, Istvánka. Nagyon örülök, hogy vannak testvéreim. Van anyukám, apukám, ez nagyon jó, mert az árvaházban nem voltak. A testvéreim sokat segítenek nekem. Együtt örülünk és együtt sírunk.

Fodor-Tímár Levente, Csíkszentdomokos

Nekem is volt egy nővérem, Anikónak hívták, és nagyon szerettem. De sajnos 9 évesen gyógyíthatatlan betegségben megbetegedett, és ezelőtt egy évvel, 13 éves korában meghalt. Nagyon jól tanult, és gyönyörű verseket írt. Nagyon hiányzik, de soha nem felejttem el őt, a szívemben mindig élni fog.

Székely Orsolya, Nagykolcs

WARSUCAR

Itt születtem

Incze Ibolya rajza

Az első írásos emlék a faluról 1497-ből való. 1997-ben Ákosfalva 500 éves évfordulójára a falu központjába emlékművet állítottunk.

Ákosfalván négy templom volt, jelenleg három áll.

Az első templom 1552-ben épült. Ennek helyére 1759-ben építették a ma is álló katolikus templomot, amely 22 szomszédos faluban élő katolikus hívő központi egyházközsége.

1799-től már római katolikus iskola működött falunkban.

A református templom 1753-ban a hívek áldozatkészsége és buzgósága, valamint Szilágyi Sándor és neje, Patkós Judit anyagi támogatása segítségével épült fel.

A Szilágyi család kriptája a mai református templom alatt van. A szöszék feletti koronát és a két világháború ákosfalvi áldozatainak emléktábláját a hajdani Ákosfalvi Református Dalkör állíttatta.

Az ákosfalvi népoktatás 275 éves, mivel az első református lévita tanító, Losonczy Dániel 1729-től nevelt falunkban.

Albert Zoltán rajza

A Református Nőszövetség öregeket, szegényeket, betegeket segít, megszervezi az 50 évesek kortárstalálkozóját. Ilyenkor az egész falu ünnepel, messziről hazahívjuk, és szeretettel fogadjuk falunk szülőtteit.

Az unitáriusoknak is volt templomuk, mely a második világháborúban leégett. Az adventista templomot 1993-ban amerikai segítséggel építették fel.

Falunk neves embere Ilyés Kinga színművésznő, dr. Madaras Antal tanár, a Földrajzi kislexikon szerkesztője.

Hol lehetnek Zeta vezérmesés kincsei? – januári *Itt születtem* rovatunkban erről és csodaszép szülőhelyükről mesélnek a zeteváraljai gyerekek.

Ákosfalva a Nyárád partján, Marosvásárhelytől 12 km-re, forgalmas utak kereszteződésénél fekszik, Székelyvaja, Göcs, Szövérd, Harasztkerék, Nyárádszentbenedek, Cserefalva, Kisgörgény és Székelycsóka községközpontja.

1200 lakosából 1150 magyar, 24 román és 26 roma nemzetiségű. A magyarok zöme református.

Neve korábban Átofalva volt, mert az Áto nevű patak mellett terült el. Mivel a domb oldalában alkalmatlan volt a falu fekvése, lakói leköltöztek a Nyárád mellé, de az új falu megtartotta régi nevét. Később egy Ákos nevű főember települt ide, így lett Ákosfalva a neve.

Falunk 500 éves évfordulójára készült emlékmű

A református templom.

Tóth Attila rajza

Élő népszokásunk a farsangi kosaras bál, a húsvéti fenyőgallyazás és locsolás, a szüreti bál, a karácsonyi kántálás.

Az iskolában általában csak jó dolgok történnek. Szeretünk kirándulni, énekelni, rajzolni, kézimunkázni, szánkózni, mesét mondani, verset előadni, matekeezni.

Az ákosfalvi gyerekek három épületben tanulnak: a régi, református iskolában és két új, emeletes, jól felszerelt épületben.

A székely viseletet ma már csak az ünnepekre vesszük fel. A Forrás néptáncgyűttes nagy és kis csoportja részt vesz a Gyöngykoszorú találkozón, fesztiválokon itthon és külföldön. Faragóköri is működik, munkáit már több helyen is kiállították.

Iskolánk. Incze Ibolya rajza

A Gyöngyszemek táncscsoport

Már első osztály kezdetén létrehoztuk a Gyöngyszemek hagyományörző körünket.

Három éve rendszeresen részt veszünk a Maros megyei Gyermek Gyöngykoszorú Találkozón.

Megszerveztük a Nagyapó Mesefája Mesemondóverseny, a Weöres Sándor Versmondóverseny köz-

ségi szakaszát, az anyanyelvi vetélkedő körzeti szakaszát. Köszönjük a Napsugár és a többi támogató lelkes hozzájárulását.

Ha meg akarjátok ismerni hagyományörző csoportunkat, hozzátok is elmegyünk.

A Nyárádmente szülötte, Gagyi László a következőképpen mutatja be Ákosfalva környékét: „Csodálatosan szép: a Nyárád tündöklő, szelíd völgye. Nem regényes, mint a bércekkel ékes Kárpátok, de beszédes és hívogató táj, közbül a szégyesen kanyargó, ezüstszőke Nyárád. Gazdag föld, fekete, bőven termő. Mindenféle dús gyümölcsösök, s a dombok enyhe hajlatain szőlők.”

Remélem ti is kedvet kaptatok, hogy ellátogassatok falunkba. Mindenkit szeretettel várunk Ákosfalvára.

Összeállították a tavalyi IV. osztályosok Varga Ilona tanítónő segítségével

BITAY ÉVA

A CSACSI NEM SZAMÁR...

– Mit ügködész?
– toppant be Gazsi.
– Karácsonyi üd-
vözeteket nézegetek –
felelte Kati.

– Mit keres a Kisjézus körül a szamár, a butaság jelképe? Hisz szamárfület mutatunk annak, akinek a véleményével nem értünk egyet.

– Kérdezzük meg Sokattud bácsit! – ugrott fel az asztaltól Kati.

– Azzal kezdeném, hogy a szamár egyáltalán nem buta, sőt ki-mondottan okos, néha éppenséggel ravasz. Emlékezete kitűnő, ki-ismeri magát minden úton, amelyen egyszer áthaladt.

– Jut eszembe! – csapott a homlokára Gazsi –, olvastam Fekete István Kele című könyvét, abban Miska, a csacsi ugyancsak értelmes.

– A nagy fül nem a butaság, hanem a környezethez való alkalmazkodás jele – folytatta Sokattud. – A szamár őse ugyanis félsivatagban élt, s ezeknél az állatoknál a hallás nagyon fontos szerepet

játszik, ugyanis nappal elrejtőznek a perzselő Nap elől, és csak este jönnek elő. A lapátfül segít a testhőmérséklet szabályozásában is, a nagy felület sugárzással leadja a felesleges hőt. A sivatagi rókának, nyúlnak, ugróegérnek is nagy a füle. A keleti országokban a szamár szinte nélkülözhetetlen háziállat. Jól bánnak vele, jól táplálják, gondozzák, ezért nagyobbra nő, mint a nálunk élő szamár. Szőre sima, fényes. Kitarító, könnyed, gyors járása,

csendes vágója felülmúlhatatlan hatásállattá teszi.

– Úgy tudom, a szamár a bogáncsot is megeszi – vélte Gazsi.

– Lévén félsivatagi állat, a szúrós, tüskés növényeket is lele-geli, ez azonban nem azt jelenti, hogy az efféle a kedvenc eledele. Te is megeszed a spenótot, de azért a töltött káposztát jobban szereted – tromfolta le Kati.

– Az ókorban és a középkorban még nem voltak mezőgazdasági gépek, a föld megművelése állatok nélkül lehetetlen volt – fűzte hozzá Sokattud. – Ezért szinte az emberrel egyenlő

rangúnak tekintették őket, és senki sem botránkozott meg azon, amikor a XII. században a franciaországi Beauvaisban a Szent Család Egyiptomba való menekülésének emlékünne-pén egy szép kis-lányt ültettek szamárhátra, s így az állat részt vett a kör-

menetben. Arról se feledkezzünk meg, hogy virágvasárnap az Úr Jézus szamárháton vonult be Jeruzsálembe.

– Egy szép legenda azt tartja, hogy ennek emlékére viseli ez az állat hátán és vállán a kereszt alakú rajzolatot – tette hozzá Kati.

– A csacsi mégiscsak megérdemli, hogy a jászol mellett álljon – ismerte el Gazsi.

JANKOVICS MARCELL rajza

KISKÓPÉ

Havonta
3 díjat
sorsolunk ki

Muzsikus csacsi. Mi a mese címe? Ki írta?

Októberi megfejtés: *A zsákba-macska olyan dolog, amiről később derül ki, hogy jó-e vagy rossz.*

Nyertesek: Szőlősi Enikő, Kézdi-szentkereszt; Szilágyi Jácint Ger-gő, Simonyifalva és a gyimeskö-zéploki IV. osztály.

SZENTSÉGES ÉJ

SELMA LAGERLÖF meséjét
TÓTH SÁNDOR fordította

Nagykarácsony ünnepe volt, mindenki a templomba igyekezett, csak nagyanyám meg én maradtunk otthon. Én túlságosan fiatal, nagyanyám pedig túlságosan öreg volt.

Nagyanyám egyszer csak mesélni kezdett.

Élt valamikor egy ember, aki nekivágott az éjszakának, hogy tüzet szerezzen. Bekopogott minden házba:

– Segítsetek, jó emberek, feleségemnek kisgyereke született, és nagyon hideg a szobánk.

Az éj azonban mélysötét volt, az emberek aludtak, senki sem válaszolt.

Ekkor tűz fényét pillantotta meg. A tűz körül népes nyáj és idős pásztor aludt. A pásztor lábánál három megtermett kvasz. A neszre fölrezzentek, pofájukat szélesre tátották, de nem jött ki hang a torkukon. Rárohantak, éles fogaik azonban nem engedelmeskedtek. A báránnyok annyira szorosan feküdtek egymás mellett, hogy képtelenség volt utat találni köztük, így a hátukon ment a tűzig. Meg sem mozdult egyik se.

Ez idáig csendben hallgattam nagyanyám patakozó szavait, de most félbeszakítottam:

– Miért nem keltek fel a báránycák?

– Mindjárt megtudod. – S folytatta a történetet. – Amikor az ember a tűzhöz ért, a pásztor fölébredt. Idős volt, haragos természetű. Botját az idegen felé vágta. A bot irányt változtatt, és távolabb ért földet a mezőn.

Megint közbeszóltam:

– Nagyi, a bot miért nem találta el az embert?

Ő mintha meg sem hallotta volna kérdésemet, tovább mesélt.

Az ember odaállt a pásztor elé, és így szólt:

– Jó ember, adj egy kis parazsat.

– Végy, amennyit akarsz! – mordult az rá.

A tűz majdnem kialudt már, és se venyige, se hasáb,

hogymint újra föllobogjon. Igaz, maradt egy halom parázs, de a jövő-

vénynek lapátja meg edénye nem volt.

Az öreg pásztor kárörvendően biztatta:

– Végy hát, amennyit akarsz! (Közben befelé nevetett: úgyse tudsz.)

Az idegen azonban lehajolt: pusztá kézzel szedni kezdte a parazsat, és kabátjába rejtette. Vitte, mintha diót vagy almát vitt volna.

Én – immár harmadszor – megint csak nem tudtam megállni:

– A parázs miért nem égetett, nagyanyám?

– Megtudod azt is, várd meg a végét – szólt jószágon, és folytatta.

A mogorva pásztor elcsodálkozott: a kutyák nem marják meg az idegent, a juhok nem félnek tőle, a bot elkerüli, a tűz nem égeti meg.

– Mondd, milyen éjszaka ez, hogy mindenki irgalmas hozzád? – kérdezte az idegent.

– Ha magadtól nem jössz rá, én nem mondhatom meg neked – felelte, s máris indult.

A pásztor követte. De hát ennek az embernek még kunyhója sincs – döbbsent meg. Egy barlangban húzta meg magát az asszony és a gyermek. Kőszíve megindult a szegénység látán. Tarisznyájából hófehér, puha báránybórt húzott elő: legyen takarója a kicsinek.

Ebben a pillanat-

ban ezüstszerű

angyalok vet-

ték körül, ke-

zükben citera.

Arról énekel-

tek, hogy ezen

az éjszakán

megszületett,

aki a világot meg-

váltja majd bűneitől.

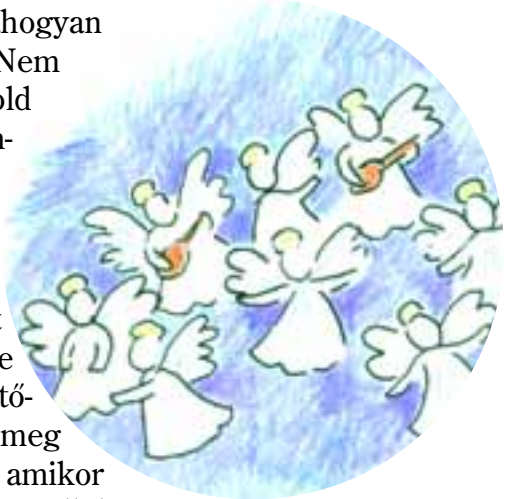
Értette már az öreg pásztor, miért nem marnak a kutyák, miért nem félnek a juhok, s a lándzsa miért nem sebez.

Angyalok jöttek seregekben, hogy lássák a kisdedet. Vidámság és játék hangja töltötte be a környéket és a pásztor szívét. Boldog volt, hogy megnyíltak szemei. Térdre ereszkedett, és megköszönte Istennek.

Nagyanyám itt felsóhajtott:

– Az angyalok a boltozatos ég alatt röpködnek azóta is minden Karácsony éjszakán. De mi nem látjuk őket. – Kezét a fejére tette: – Jól jegyezd meg, amit elmondtam, mert olyan igaz, ahogyan te engem látsz, én meg téged. Nem gyertyák és nem lámpák, nem a Hold

és nem a Nap, hanem Isten ereje nyithatja csak meg a szemünket, hogy lássuk az ő dicsőségét.

ÁMOSZ BÁRÁNYA

Ámosz kis, feketefoltos bárányát, Jákobot szerette legjobban a világon. Az apja mentette meg a farkasoktól egy téli éjszakán. Ámosz meggyógyította, felnevelte, a bárány pedig mindenhova követte őt.

Egy év végi éjszakán Ámosz arra ébredt, hogy csodálatos fényesség ragyogja be a kunyhót. A mellette fekvő bárány gyapjába kapaszkodott, olyan rémület szállta meg.

Apja éppen hazaérkezett. Ő is nagyon izgatottnak látszott, szeme csupa fény.

– Kelj fel, Ámosz! – mondta. – Csoda történt.

Ámosz kidörzsölte az álmot a szeméből.

– Miféle csoda, apám?

– Meglátogattak minket az angyalok – mondta az apja. – Hírül adták, hogy a nagy király, akiről a próféták szoltak, megszületett Betlehemben. Gyere – sietette az apja. – Mi leszünk az elsők, akik köszönhetik a Megváltót.

– Jákob is jöhet? – kérdezte Ámosz.

Apja elmosolyodott.

– Igen, magaddal hozhatod!

A Kisjézus szülőhelye felé sietve Ámosz nagyon kicsinek és szegénynek érezte magát.

– Szeretnék valami ajándékot adni a kisbabának – mondta. – Milyen kár, hogy semmim sincs, amit neki adhatnék.

– De van valamid! – nézett rá komolyan az apja.

– Nem, apa, Jákobot nem! Sohase válok meg tőle! – ijedt meg Ámosz. De amikor belépett az istállóba, és meglátta a Kisjézust a jászolban, elszégyellte magát.

„Nincs neki semmije – gondolta. – Szegényebb nálam is. Szeretni fogja Jákobot, tudom. A könnyeivel küszködve állt ott egy pillanatig, aztán lefektette a bárányt a jászolba a Kisjézus mellé, és felmosolygott Máriára.

– Hoztam neki egy bárányt – mondta.

– Kis pásztor – szolt gyöngéden Mária –, maradjon tiéd a bárány! Az én fiam nem akar fájdalmat okozni neked.

A gyermek Jézus ekkor kinyújtotta a kezét, és megérintette Jákob gyapjas homlokát.

– A legtöbb, amit az én fiannak adhatsz, a szereteted. És azt már bizonyítottad. Menj, kisfiam, és vidd magaddal a bárányodat.

Később, ahogy hazafelé ballagott a báránnyal, Ámosz észrevette: ahol a Kisdéd megérintette Jákob homlokát, egy csillag alakú, fehér folt fénylett.

Irkafirka

Blénesi Attila,
Gyergyó-
szentmiklós

December van,
jaj, de jó,
nagy pelyhekben
hull a hó.
Jön a piros
Mikulás,
hoz örömet,
vidulást.

Koncz Kriszta,
Szatmárnémeti

Trombitás Márta,
Marosvásárhely

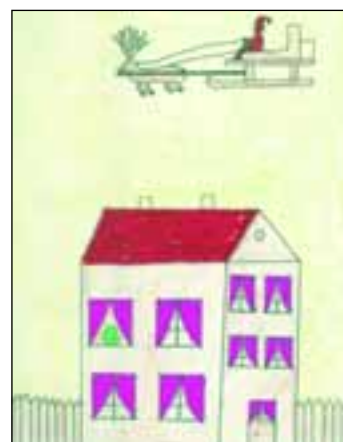
Miki-miki-Mikulás,
Eljött az ajándékosztás.
Remélem, jók voltatok,
Ha jók, akkor kaptok
ajándékot.
Most elmegy a Mikulás,
De ne hagyjátok abba,
Legyetek jók
Karácsonyra.

Pásztor Tímea, Szováta

Jöj el hozzánk,
kedves Mikulás!
Megígérjük, hogy jók leszünk,
szüleinket bajba nem keverjük,
csak arra kérünk, hogy
virgács helyett hozzál
cukorkát, csokit, kocsit, babát.

Balázs Renáta, Kászonaltíz

Szabó Zsolt, Árpád

Én vagyok a Mikulás,
A kedves, piros ruhás.
Puttonyomban minden jó,
Jaj, el ne késsek, hull a hó!

Kallós Zsolt, Szatmárnémeti

Balácsi Arabella, Szatmárnémeti

Keresztes Tímea, Sarmaság

Nagy Csaba Szilárd,
Szászrégen

Ma van! Ma van!
A Mikulás napja!
Tedd ki a csizmad az ablakba!
Jön már a Mikulás puttonyával,
S benne a jó, ropogós almával.
Kisemberke, jó legyél,
Hogy almát s diót egyél!

Bak Eszter, Szinérváralja

Hó, hó, fehér hó,
Olyan vagy, mint egy fehér ló.
Fehér, mint a sörénye,
Csillogó, mint a patkója,
Hó, hó, puha hó,
Jöhet már a Télapó,
Jöhet már a Karácsony.

Varga Boglárka, Türe

Karácsony már végre itt lesz,
Minden gyerek nagyon várja,
Vajon mit hoz anygalkája.
A gyerekek énekelnek,
Isten házában szól a dicséret,
És béke költözik minden szívbe.

Vincze Boglárka, Nyárszó

Burján Erika, Ditró

Karácsony van ma,
A szent ünnep napja.
A megváltó kisedd
Ma született meg.
Csengők és cukorkák,
Karácsonyfa, Mikulás,
Ez jelzi az ünnepet
Ilyenkor, decemberben.

Molnár Krisztina,
Nagyvárad

Gábos Etelka, Kolozs

Minden gyermek nagyon várja,
Örömeiben szívét tárja.
Karácsony szent estéjén,
Az év legszebb ünnepén.

Tőrös Éva, Kolozsvár

Csillagok csillognak,
Gyönyörű az éjjel,
A holdfények is sziporkáznak,
Csodálkozva nézem.

Kovács Anita, Nyárszó

Hull a hó Karácsony éjszakáján,
Minden utcán lámpák fényében
A fehér hópelyhek derengenek.

Kálmán Anna, Marosvásárhely

Geréd Tamás,
Csíkszereda

Nagy Tünde, Torda

Karácsony a legszebb ünnep,
Örül neki minden lélek.
Megszületett Jézuska,
A világ megváltója.
Összegyűl az egész család,
S megsüti a kalácsot,
Feldíszítik a fenyőfát,
S várják már az angyalkát.

Ferencz Borbála, Marosvásárhely

**A nagyváradai G. Coşbuc Iskola
IV. B osztálya**

Mikor megjön az angyal,
Csupa ének, csupa dal.
Később kántálók jönnek,
Énekelnek, s majd elmennek.
Karácsony napján
Boldog s örül a világ.

**Magyari Brigitta,
Magyarkirályfalva**

Jó Istenem, miért haragszol,
Jó emberre miért gyanakszol?
Várunk téged örvendezve,
A kisedünk megszületett.

**Eparu Ramona,
Marosvásárhely**

Az angyalka minden gyereknek
karácsonyfát, ajándékot vitt. Egy-
szer kifelejtett egy gyereket. Gyor-
san visszarepült, és vitt neki kará-
csonyfát és sok-sok ajándékot.
Másnap a gyerek boldogan ébredt.
Írt az angyalkának levelet, és min-
dent megköszönt. Az angyalka na-
gyon boldog volt, mert eddig csak
kérő levelet kapott, köszönőt még
sohasem. **Rancz Annamária,**

Olasztelek

Konnát Árpád, Kovászna

Bordi Teréz, Medgyes

Hull a hó, vígak vagyunk,
Karácsony napján
Ajándékot kapunk.
Finom a vacsora,
Jól csúszik a korcsolya.
Egész évben jók voltunk,
És nem rosszalkodtunk.
Most pedig búcsúznak,
Jövő évben újra találkozunk.

**Dézi Szintia
és Májer Denisza,
Szatmárnémeti**

**Kálmán Noémi,
Nagybánya**

Kicsi Jézus,
légy velem,
Bitiş Dóra
a nevem.
Írni én már
jól tudok,
Mivel másodikos
vagyok.

**Bitiş Dóra,
Ágya**

**Címlap:
Zöld Attila,
Gyergyószentmiklós**

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu, Nr.58./28., C.P.137. Telefon/fax: 0264/541323. Megrendelhető a szerkesztőség címén. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro; A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR - EDITURA SRL. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.

ISSN 1221-7751

Ára 1,5 lej

A tészta gyúrását hagyd anyura, nagymamára, mert az nem könnyű munka. 50 dkg finomliszt, 15 dkg porcukor, 25 dkg méz, 5 dkg margarin, 1 tojás, szódapor, fahéj, szegfűszeg kell hozzá. Míg a tészta készül, te vágj ki kartonból karácsonyi mintákat, a házikó, a fenyő darabjait. Nyújts ki egy cipónyt a tésztából, és késheggyel vágd körül a kartonminták mentén. Magokkal, cukros habbal díszítsd, és habbal ragaszd össze. Ha évente gyakorolod, mire anyuka vagy apuka leszel, a mézesbábos is a csodájára jár majd a műveidnek.

Mézes Karácsony

